

Sygn. akt II Cz 313/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Bogumił Goraj (spr.)

Sędziowie: SO Piotr Starosta

SO Janusz Kasnowski

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy

z powództwa T. P. i F. P.

przeciwko W. C.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli

na skutek zażalenia powódki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 21 stycznia 2015 r. sygn. akt I C 1046/13

postanawia: oddalić zażalenie.

II Cz 313/15

UZASADNIENIE

Powodowie wnieśli apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 27 maja 2014 r. Po doręczeniu im wezwania do uiszczenia opłaty od apelacji, w terminie do jej wniesienia, złożyli wniosek o zwolnienie od tej opłaty. Do wniosku nie dołączyli oświadczenia o stanie rodzinnym i majątkowym. W dniu 6 sierpnia 2014 r. doręczono powódce wezwanie do złożenia powyższego oświadczenia w terminie tygodniowym, pod rygorem zwrotu wniosku. Takie wezwanie doręczono pełnomocnikowi powoda w dniu 7 sierpnia 2014 r. Oświadczenia zostały złożone w dniu 19 sierpnia 2014 r. Zarządzeniem z dnia 1 września 2014 r. zwrócono wniosek powodów o zwolnienie od kosztów sądowych. Odpis tego zarządzenia doręczono pełnomocnikowi powoda w dniu 8 września 2014 r., a powódce wraz z wezwaniem do uiszczenia opłaty w dniu 9 września 2014 r. W dniu 16 września 2014 r. wpłynęło zażalenie powodów na to zarządzenie. Postanowieniem z dnia 21 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu odrzucił zażalenie oraz odrzucił apelację. W uzasadnieniu Sąd ten wskazał, że zażalenie podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne, gdyż możliwości wniesienia zażalenia nie przewiduje żaden przepis k.p.c., a apelacja podlegała odrzuceniu, gdyż nie została od niej uiszczona opłata. Dlatego Sąd Rejonowy na podstawie przepisów art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. odrzucił zażalenie na zarządzenie o zwrocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, a na podstawie przepisu art. 370 k.p.c. odrzucił apelację.

Zażalenie na to postanowienie wniosła powódka, która domagała się jego uchylenia. W uzasadnieniu podniosła, iż w terminie wniosła apelację, złożyła wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych oraz wykonała wszystkie wezwania związane z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne. Zaskarżone postanowienie zawiera dwa rozstrzygnięcia. W pierwszym Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie powodów na zarządzenie o zwrocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Jest to stanowisko prawidłowe, gdyż zgodnie z art. 394 k.p.c. zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienie sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego, enumeratywnie wymienione w tym przepisie. Sąd Apelacyjny w Katowicach w postanowieniu z dnia 10 września 2012 r., wydanym w sprawie V ACz 604/12 (LEX nr 1220494) wyraził pogląd, że katalog orzeczeń, od których przysługuje środek zaskarżenia w sposób wyczerpujący określony został w art. 394 k.p.c. i nie obejmuje zarządzenia o zwrocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, a tym samym zażalenie na to zarządzenie, jako niedopuszczalne, podlega odrzuceniu, niezależnie od podnoszonych przez stronę zarzutów. Sąd Okręgowy to stanowisko podziela i zażalenie na punkt 1-szy zaskarżonego postanowienia uważa za bezzasadne.

Powyższe stanowisko nie oznacza, że Sąd Okręgowy nie rozpoznając zażalenie nie bada, czy istniały przesłanki do zwrotu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Powódka w zażaleniu podniosła, że złożyła wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych oraz że wykonała wezwanie w związku z tym wnioskiem. Dlatego na podstawie przepisów art. 380 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. ocenił, czy zarządzenie o zwrocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych było uzasadnione, gdyż powyższe zarządzenie miało wpływ na odrzucenie apelacji. W ocenie Sądu Okręgowego zarządzenie o zwrocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych było zasadne, gdyż powodowie usunęli braki tego wniosku poprzez złożenie oświadczeń o stanie majątkowym po terminie. Powódce wezwanie do złożenia takiego oświadczenia w terminie 7 dni doręczono w dniu 6 sierpnia 2014 r., a pełnomocnikowi powoda w dniu 7 sierpnia 2014 r. Zatem termin do złożenia oświadczenia upłynął powódce w dniu 13 sierpnia, a pozwanemu w dniu 14 sierpnia 2014 r. Oświadczenia zostały złożone w dniu 19 sierpnia. Zatem zarządzenie o zwrocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych było uzasadnione, gdyż jego braki zostały usunięte po terminie. W dniu 9 września 2014 r. doręczono powódce zarządzenie o zwrocie wniosku i wezwano ją do uiszczenia opłaty od apelacji w kwocie 2.219.00 zł. Powódka opłaty nie uiszczyła. Także powód nie uiszczył opłaty mimo, iż doręczono jego pełnomocnikowi odpis zarządzenia o zwrocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Zatem apelacja na podstawie przepisu art. 370 k.p.c. podlegała oddaleniu.

Dlatego Sąd Okręgowy uznał zażalenie za bezzasadne i na podstawie przepisów art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. je oddalił.